

la m' aymia
 olvidant son jurament,
 va volarne
 y deixarne
 á mont cort un gran torment
 Puig me mata
 lo ingrata
 qu' hats sigút davant de Deu.
 Si no aymabas,
 ¿com jurabas
 aquell jorn davant la creu?
 També 't deixo.
 ¡T' aburreixo
 per sempre, per sempre més!
 Ton imatje
 no te estatje
 á mon ser per un maymés.
 Si vinguesses
 y 'm diguesses
 que vols entrar á mon ressó,
 sols me resta
 per contesta
 dirte sempre mes que no,
 Puig l' ingrata
 que aixís mata
 com has mort ja lo cor meu.
 deu morirne
 sens tenirne
 ¡ni tampoch perdó de Deu!

SALVADOR BADOSA R,
 Vilassar de Mar, Mars, 1897.

NOTICIAS

La comissió encarregada de recullir recursos pera socorrer als ferits ó malalts que retornin de la campanya de Cuba ó Filipinas ha acordat celebrar la projectada tómbola durant los días de la próxima festa major y decidiren també exposar los objectes regalats en los aparadors de la rellotjería de nostre amich Sr. Clot (D. Tomàs).

En lo taller de mañeria dels Srs. I. Lloreda y fill s'acaba de construir un rellotje de torre ab *escape alemana*, que ha cridat molt l' atenció dels inteligents que han tingut ocasió d'admirar tan delicat y ben acabat treball.

Felicitem al senyors Lloreda perquè han lo-grat portar á nostra vila un art fins are aquí desconegut.

Copiem de LO REGIONALISTA:

L' *Academia Española* acaba de ferne una de las sevas.

Los senyors académichs han acordat, que al premi ofert á la millor obra dramática espanyola, hi tinguin sols obció las que estiguin escritas en castellá; advertint qué l' acort lo prengueren per dos vots de majoría; además cal fer constar qué lo donant res indicá en son testament respecte lo llenguatje en qué ha de ser escrita l' obra premiada.

Y després nos dirán separatistas. Si nostra llengua per ells es llengua morta; si en tot lo qu' ells disposan arreconan nostre hermosa parla com si fos parla estrangera; si al catalá no s' el considera com espanyol y s' el separa de tot lo qué á n' ells els interessa: qui son los separatistas ¿ells ó nosaltres?

Y tot saben perquè? Ho diu ben clarament lo setmanari castellá, *Barcelona Cómica* en lo següent párrafo: «Es que dura todavía el resque-mor de *Batalla de Reynas* y temian que el premio hubiera que concederlo al autor de *María Rosa y Tierra Baja*?»

«Todo cabe en humanos corazones» y en els seus de cors encara més. La qüestió es repartir-sho tot la gent de Castella, com a bons germans.

Catalans qué no voléu ser catalanistas, los qué encara creyéu en la bona fé dels castellans dihent a tot hora qué 'us estiman com a regió germana y qué únicament som nosaltres qué ab nostres intranzigencias sembrém odis, ja ho ve-yéu ben clar, las llegítimas glorias de la terra las arreconan y 'ls hi fan nosa Prenéu nota d'aquet fet vergonyós rastre y egoísta, a la vegada qué disposéuvos a sentirne dir de novas, qué 'l centralisme fá un quant temps qué *sacude sus melenas*.

Nosaltres doném coral enhorabona a en Guimerá. perquè l' estreno de sa última obra ha sigut la causa de que l' *Academia* hagi fet un altre d' aquells actes qué no més fan bé a nostre causa.

Un d' aquets días va circular per aquesta vila una fulla anunciant la próxima aparició d' un periodich quincenal ilustrat.

Ignorém qui son los subjectes que volen portar á cap tan bonica idea, pero si que debém recomanarlosi que procurin lluhirse mes en lo periodich que en la fulla, puig del contrari los forasters van á formarse un mal concepte del *element mes sá* de Granollers.